

คู่มือการปฏิบัติงาน
เกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย
การดำเนินการทางวินัย
และการอุทธรณ์
ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

คำนำ

คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย และการอุทธรณ์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขเล่มนี้ ผู้เขียนได้จัดทำขึ้นเพื่อสำหรับใช้เป็นแนวทางปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานทางด้านวินัย เพราะปัจจุบันกระทรวงสาธารณสุขนั้นมีเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุขประมาณแสนกว่าคน ประกอบกับระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ กำหนดไว้ว่า “ข้อ ๑๐ หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคลที่ว่าด้วยวินัยหรือรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ให้นำระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ มาบังคับใช้โดยอนุโลม” จึงมีปัญหาในทางปฏิบัติหลายประการ อีกทั้ง งานทางด้านวินัย นั้น มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต้องดำเนินการและปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือเล่มนี้น่าจะเป็นประโยชน์กับทุกท่านที่ได้ศึกษาพอสมควร หากมีข้อสงสัยหรือข้อเสนอแนะประการใด ผู้เขียนพร้อมให้คำปรึกษาแนะนำ หรือน้อมรับนำไปแก้ไขในโอกาสต่อไป

นายเสมอ กาฬภักดิ์
นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
โทร.๐๒-๕๙๐๑๓๑๔ มือถือ ๐๘๖-๕๑๖๒๒๙๕

วินัย และการรักษาวินัย
ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ ข้อ ๑๐ กำหนดไว้ดังนี้

“ข้อ ๑๐ หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคลที่ว่าด้วยวินัยหรือรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ให้นำระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ มาบังคับใช้โดยอนุโลม”

ดังนั้น เรื่องเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข นั้น จึงต้องเป็นไปตามหมวด ๔ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ซึ่งกำหนดไว้ดังนี้

ข้อ ๒๘ ลูกจ้างประจำต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ลูกจ้างประจำผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำความผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๕

ข้อ ๒๙ ลูกจ้างประจำต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๓๐ ลูกจ้างประจำต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัย หรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๑ ลูกจ้างประจำต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

ข้อ ๓๒ ลูกจ้างประจำต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดทนอดกลั้น เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๓ ลูกจ้างประจำต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๔ ลูกจ้างประจำต้องถือเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจ และรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหว อันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ และต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

ข้อ ๓๕ ลูกจ้างประจำต้องรักษาความลับของทางราชการ

การเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๖ ลูกจ้างประจำต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการโดยไม่ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ลูกจ้างประจำผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่ง หรือหลีกเลี่ยง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วย กฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่าง ร้ายแรง

ข้อ ๓๗ ลูกจ้างประจำต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือเว้นแต่ผู้ บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

ข้อ ๓๘ ลูกจ้างประจำต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้อง แจ้งถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่าง ร้ายแรง

ข้อ ๓๙ ลูกจ้างประจำต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบ และแบบธรรมเนียมของทางราชการ และให้นำ จรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนที่กำหนดไว้ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับแก่ ลูกจ้างประจำโดยอนุโลม

ข้อ ๔๐ ลูกจ้างประจำต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้ การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่าง ร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือ โดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๔๑ ลูกจ้างประจำต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใด ที่เป็นการกลั่น แกล้งและต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างลูกจ้างประจำด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

ข้อ ๔๒ ลูกจ้างประจำต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรมและให้การสงเคราะห์แก่ ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรง

ข้อ ๔๓ ลูกจ้างประจำต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์ อันอาจทำให้เสีย ความ เที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

ข้อ ๔๔ ลูกจ้างประจำต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงาน คล้าย คลึงกันนั้น ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

ข้อ ๔๕ ลูกจ้างประจำต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการ ปฏิบัติการอื่น ที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททาง การเมืองของข้าราชการด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๔๖ ลูกจ้างประจำต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของ ตน มิให้เสื่อมเสีย โดยไม่ประทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือ ได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การดำเนินการทางวินัย แก่พนักงานกระทรวงสาธารณสุข

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ กำหนดให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน โดยอนุโลม หรือให้นำมาบังคับใช้ นั้น มี ๓ เรื่อง คือ

๑. หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา เพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมและอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

๒. หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา

๓. การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ จะดำเนินการตามข้อ ๕๒ โดยไม่สอบสวนก็ได้

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ ข้อ ๑๐ กำหนดว่า หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคลที่ว่าด้วยวินัยหรือการรักษาวินัย รวมทั้งการดำเนินการทางวินัย ให้นำระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ มาบังคับใช้โดยอนุโลม ดังนั้น จึงต้องนำหลักเกณฑ์และวิธีการทั้ง ๓ เรื่องดังกล่าวมาใช้กับกรณีของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขด้วย และการดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานกระทรวงสาธารณสุข มีดังนี้

๑. การสืบสวน หรือพิจารณาในเบื้องต้น

ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ข้อ ๔๗ วรรคสี่ กำหนดไว้ว่า

“เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชา รับผิดชอบการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ามีมูลหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูล ก็ให้ยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูล ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

ดังนั้น เมื่อมีการกล่าวหาพนักงานกระทรวงสาธารณสุขว่ากระทำความผิดวินัยโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา กล่าวคือ มีตัวตนของผู้ร้องเรียนกล่าวหาจริง หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานกระทรวงสาธารณสุขกระทำความผิดวินัยโดยที่ยังไม่มีพยานหลักฐาน เช่น มีผู้ร้องเรียนกล่าวหาเป็นบัตรสนเท่ห์ หรือผู้บังคับบัญชาเกิดความสงสัย ระเบียบกำหนดให้ผู้บังคับบัญชา รับผิดชอบการสืบสวน หรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ามีมูลหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูล ก็ให้ยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูล ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นดังกล่าว กำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข หรือผู้รับมอบอำนาจตามกฎหมาย ซึ่งผู้บังคับบัญชานั้น มี ๒ ประเภท คือ

๑. ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้ว่าจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข กล่าวคือ เป็นผู้จ้างและทำสัญญาจ้างตามข้อ ๑๖ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ ซึ่งกำหนดว่าผู้จ้างและทำสัญญาจ้าง คือ ส่วนราชการ และคำว่าส่วนราชการตามระเบียบดังกล่าวข้อ ๓ หมายถึง กระทรวง กรม หรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากรมในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งผู้บังคับบัญชาในข้อนี้เทียบเท่าได้กับผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วน

ราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ คือ ปลัดกระทรวง หรืออธิบดี นอกจากนี้ ถ้าปลัดกระทรวงหรืออธิบดีมีคำสั่งมอบอำนาจ ตามกฎหมายว่าด้วยการมอบอำนาจ ผู้รับมอบอำนาจก็มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการทางวินัยแก่พนักงาน กระทรวงสาธารณสุขอีกด้วย เช่น ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้มีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ในเรื่องวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการ ทางวินัย การออกจากราชการ และการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ โดยการมอบอำนาจดังกล่าวเป็นการมอบ อำนาจให้ดำเนินการเฉพาะงานที่อยู่ในจังหวัดที่รับผิดชอบสำหรับราชการบริหารส่วนกลางที่มีสำนักงานตั้งอยู่ ในส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนภูมิภาค ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

๒. ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีคำสั่งมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข กรณีของ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข นั้น ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๒๒๖๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ มอบหมายให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด สาธารณสุขอำเภอ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป/โรงพยาบาลชุมชน หัวหน้าสถานีอนามัย และผู้อำนวยการ วิทยาลัยในสังกัดพระบรมราชชนก เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานใน หน่วยงานซึ่งตนเป็นผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้น สำหรับกรณีอื่นๆหากอธิบดีไม่มีคำสั่งมอบหมายให้ผู้ ดำรงตำแหน่งใดเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขแล้วก็ไม่ได้อำนาจดำเนินการในเรื่องนี้

ดังนั้น ปลัดกระทรวงสาธารณสุข อธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด สาธารณสุขอำเภอผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป/โรงพยาบาลชุมชน หัวหน้าสถานีอนามัย และผู้อำนวยการวิทยาลัยในสังกัดพระบรมราชชนก จึงดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่าเรื่องที่ ร้องเรียนกล่าวหาหรือกรณีที่สงสัยว่าพนักงานกระทรวงสาธารณสุขกระทำผิดวินัย นั้น กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหา ว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่

คำว่า “สืบสวน” หมายถึง การแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบรายละเอียด แห่งความผิดของผู้ถูกกล่าวหา สำหรับการสืบสวน นั้น อาจทำได้ ๓ วิธี คือ ผู้บังคับบัญชาสืบเอง มอบหมายให้ เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาทำการสืบสวน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นแล้ว ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลก็หยุดเรื่องได้ ถ้าเห็น ว่ากรณีมีมูล ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที ซึ่งอาจมีมูลเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และกระทำผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรง

๒.การดำเนินการทางวินัยกรณีกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ กำหนดไว้ดังนี้

ข้อ ๕๐ การดำเนินการทางวินัยแก่ลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีอันมีมูลว่ากระทำผิดวินัย ให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตาม วิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการ ขึ้นทำการสอบสวน และในการสอบสวนนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา เท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยจะระบุหรือไม่ระบุพยานก็ได้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อ กล่าวหา เมื่อดำเนินการแล้วถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๕๑ หรือข้อ ๕๒ แล้วแต่กรณี ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำ ผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสอง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ เป็นผู้แต่งตั้ง

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา เพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมและอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ ๕๓ ลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ จะดำเนินการตามข้อ ๕๒ โดยไม่สอบสวนก็ได้

ข้อ ๕๔ ลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำ หรือละเว้นกระทำการใด ที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรณีก่อหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการ หรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว เว้นแต่ออกจากราชการเพราะตาย ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๕๐ และดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ เว้นแต่กรณีที่ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยที่จะต้อง ลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง หรือลดขั้นค่าจ้าง ก็ให้งดโทษเสียได้

การดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีกรณีอันมีมูลว่ากระทำความผิดวินัย นั้นให้สอบสวน เพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

“การสอบสวน (ทางวินัย)” นั้นหมายถึง การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลาย เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ หรือพิสูจน์ความผิดในเรื่องที่กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยจริงหรือไม่

ดังนั้น การดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีกรณีอันมีมูลว่ากระทำความผิดวินัย จึงต้องมีการสอบสวนทางวินัย โดยทำการรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการต่างๆ เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ หรือเพื่อพิสูจน์ความผิดในเรื่องที่กล่าวหา ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยหรือไม่อย่างไร ซึ่งการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวนี้มี ๒ กรณี คือ กรณีกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และ กรณีกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง นั้น ระเบียบกำหนดให้ดำเนินการตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร ซึ่งการดำเนินการตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร นั้น ระเบียบไม่ได้กำหนดว่า จะต้องทำอย่างไรบ้าง เรื่องนี้ศาลปกครองสูงสุดเคยมีแนวคำพิพากษาว่า จะต้องมีการแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาได้มีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ (คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๓/๒๕๕๕) ในทางปฏิบัติอาจดำเนินการ ดังนี้

(๑.๑) แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยนำแนวทางการสอบสวนและพิจารณาการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตาม กฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ มาปฏิบัติ

(๑.๒) ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบพร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง เช่น ผู้บังคับบัญชาดำเนินการเองหรือมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้รวบรวมพยานหลักฐาน หรือมอบหมายให้คณะกรรมการสืบสวน ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบพร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนด

สำหรับกรณีของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข นั้น เมื่อนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสาธารณสุขอำเภอ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป/โรงพยาบาลชุมชน และผู้อำนวยการวิทยาลัยในสังกัดพระบรมราชชนก เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข จึงสามารถดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่พนักงานกระทรวงสาธารณสุขซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาในสังกัดของตนได้

(๒) กรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ระเบียบกำหนดให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และในการสอบสวนนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยจะระบุหรือไม่ระบุพยานก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา

สำหรับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นั้น ให้แต่งตั้งโดยหัวหน้าส่วนราชการ เช่น ปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรืออธิบดี หรือผู้รับมอบอำนาจ เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัดตาม คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ (กรณีราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาคของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข)

อนึ่ง แม้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๒๒๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ มอบอำนาจให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป และผู้อำนวยการวิทยาลัยในสังกัดพระบรมราชชนก เป็นผู้จ้างและทำสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขก็ตาม แต่การมอบอำนาจดังกล่าวก็เฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการจ้างเท่านั้น ไม่รวมถึงอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่พนักงานกระทรวงสาธารณสุขด้วยแต่อย่างใด เพราะว่าการดำเนินการทางวินัยและการลงโทษทางวินัย นั้น มีผลกระทบต่อพนักงานกระทรวงสาธารณสุขอีกทั้งเรื่องนี้ถือว่าเป็นการพิจารณาทางปกครองหรือเป็นคำสั่งปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ จึงต้องตีความหรือพิจารณาข้อกฎหมายหรือระเบียบอย่างเคร่งครัด

สำหรับหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา เพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมและอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน นั้น ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม เช่น องค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการสอบสวน รูปแบบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การแจ้งคำสั่งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ ขั้นตอนการสอบสวนพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน และระยะเวลาในการสอบสวน เป็นต้น นั้น ให้ดำเนินการตาม กฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖

(๓) กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ผู้บังคับบัญชาที่เป็นหัวหน้าส่วนราชการ คือ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรืออธิบดี หรือผู้รับมอบอำนาจ เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัดตาม คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ มีอำนาจลงโทษปลดออกหรือไล่ออก โดยไม่สอบสวนก็ได้ กล่าวคือ จะแต่งตั้งหรือไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง หรือไม่ก็ได้

ถ้าจะลงโทษปลดออกหรือไล่ออก โดยจะไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง จะต้องเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามที่กำหนดไว้ใน กฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ ข้อ ๖๕ ดังนี้

(๓.๑) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายกสิบห้าวันโดยไม่กลับมาอีกเลย และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้ดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

สำหรับกรณีของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข นั้น ต้องให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบอำนาจ ดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนและเป็นผู้พิจารณาว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๓.๒) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

สำหรับคำว่าได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกดังกล่าว นั้น หมายถึงได้รับโทษและถูกลงโทษจริงๆ มิใช่เป็นกรณีลงโทษจำคุกแล้วรอลงอาญา

(๓.๓) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ หรือมีหนังสือรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมาย ก.พ.นี้

สำหรับการรับสารภาพดังกล่าว นั้น ต้องรับสารภาพเป็นหนังสือ มิใช่รับสารภาพด้วยวาจา โดยได้รับสารภาพต่อผู้บังคับบัญชา หรือ เฉพาะแต่ผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมาย ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ เท่านั้น โดยไม่รวมถึงผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการอื่น เช่น เจ้าหน้าที่ตรวจเงินแผ่นดิน หรือ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. เป็นต้น

๔. กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้ถูกกล่าวหาหรือมีคดีอาญา ก่อนออกจากราชการ

พนักงานกระทรวงสาธารณสุขที่ออกจากราชการไปแล้วเว้นแต่ออกจากราชการเพราะตาย ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบอำนาจ มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา และดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ เฉพาะกรณี ดังต่อไปนี้

๔.๑ กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดย

(๑) เป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

(๒) เป็นการกล่าวหาต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ

(๓) เป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

๔.๒ กรณีถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการ หรือความผิดลหุโทษ

เมื่อผลการสอบสวนพิจารณาแล้วเสร็จเห็นว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็สามารถลงโทษปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ออกจากราชการได้ แต่ถ้าผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่ากระทำผิดวินัยที่จะต้อง ลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง หรือลดขั้นค่าจ้าง ก็ให้งดโทษ

การพิจารณาโทษ การลงโทษ และการออกคำสั่งลงโทษทางวินัย ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ได้กำหนดในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาโทษ การลงโทษ และโทษทางวินัย ไว้ดังนี้

ข้อ ๕๐ วรรคสอง “เมื่อดำเนินการแล้วถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยก็ให้ดำเนินการ ตามข้อ ๕๑ หรือข้อ ๕๒ แล้วแต่กรณี ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้”

ข้อ ๔๘ โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดค่าจ้าง
- (๓) ลดขั้นค่าจ้าง
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

ข้อ ๔๙ การลงโทษลูกจ้างประจำให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้ เป็นไปโดยความพยายาม โดยอคติ หรือโดยโสหะจริต หรือลงโทษผู้ไม่มีความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษได้กระทำผิดวินัยในกรณีใด ตามข้อใด

ข้อ ๕๑ ลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง หรือลดขั้นค่าจ้าง ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดค่าจ้าง ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้นั้นควรจะต้องได้รับโทษสูงกว่าที่ตนมีอำนาจสั่งลงโทษ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นที่มีอำนาจเพื่อให้พิจารณาดำเนินการเพื่อลงโทษตามควรแก่กรณี

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุผลอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยถือว่ากล่าวตักเตือนหรือให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไว้ก่อนก็ได้

การลงโทษตามข้อนี้ ผู้บังคับบัญชาใดจะมีอำนาจสั่งลงโทษลูกจ้างประจำผู้อยู่ได้บังคับบัญชา ในสถานโทษและอัตราโทษใดได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๕๒ ลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ สั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ในกรณีที่สั่งลงโทษไล่ออก ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณา ลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออกผู้ถูกสั่งลงโทษปลดออกตามวรรคหนึ่งให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

การพิจารณาโทษ/ลงโทษ

การพิจารณาโทษหรือลงโทษทางวินัยแก่พนักงานกระทรวงสาธารณสุข นั้น เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้ได้รับมอบอำนาจ ได้ดำเนินการสอบสวนหรือพิจารณาทั้งกรณีที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและอย่างไม่ร้ายแรง เสร็จแล้ว ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยก็ให้สั่งยุติเรื่อง หากฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยก็ให้ดำเนินการลงโทษหรืองดโทษ ตามข้อ ๕๑ หรือข้อ ๕๒ แล้วแต่กรณี ดังนี้

๑. กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง หรือลดค่าจ้าง ตามควรแก่กรณี ให้เหมาะสมกับความผิด

ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษ ก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดค่าจ้าง ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้นั้นควรจะต้องได้รับโทษสูงกว่าที่ตนมีอำนาจสั่งลงโทษ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของ ผู้นั้นที่มีอำนาจเพื่อให้พิจารณาคำเนินการเพื่อลงโทษตามควรแก่กรณี ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมี เหตุผลอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยว่ากล่าวตักเตือนหรือให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไว้ก่อนก็ได้

กระทำผิดวินัยเล็กน้อย คือ การกระทำความผิดวินัยในเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ผลของการกระทำไม่ กระทบต่องานหรือภาพพจน์ชื่อเสียงของทางราชการมากนัก ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาเห็นว่าเป็นเรื่อง เล็กน้อยด้วยเช่น แต่งกายไม่สุภาพเรียบร้อย มาปฏิบัติราชการแล้วไม่ลงชื่อ ทะเลาะกัน มาทำงานสายบ้างเป็น บางครั้ง ขาดราชการวันสองวันและไม่เกิดความเสียหาย เป็นต้น

เหตุอันควรลดหย่อน คือ เหตุส่วนตัวอันเป็นคุณงามความดีของผู้ที่จะถูกลงโทษเช่น รับราชการมานาน ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความขยันขันแข็งมาตลอดไม่เคยกระทำความผิดทางวินัยมาก่อน ไม่เคยถูกลงโทษ ทางวินัยมาก่อน หรือพึงรับราชการยังไม่มีความรู้ในระเบียบของทางราชการดีพอ เป็นต้น เหตุดังกล่าวนำมา ลดหย่อนโทษได้ เช่น จะลงโทษลดเงินเดือน แต่มีเหตุลดหย่อน เนื่องจากรับราชการมานาน จึงลดหย่อนโทษให้ เป็นตัดค่าจ้างจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน เป็นต้น

เหตุอันควรงดโทษ มีความหมายเช่นเดียวกับเหตุอันควรลดหย่อน แต่ใช้ในกรณีจะลงโทษภาคทัณฑ์ กล่าวคือ จะลงโทษภาคทัณฑ์แต่มีเหตุงดโทษ จึงให้งดโทษภาคทัณฑ์ไว้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่า กล่าวตักเตือนก็ได้

ทัณฑ์บน คือ ข้อสัญญาที่ผู้ใต้บังคับบัญชาให้ไว้กับผู้บังคับบัญชาว่าจะไม่กระทำความผิดวินัยอีก หากผิดข้อ สัญญาให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงโทษตามสมควรแก่กรณี ทัณฑ์บนต้องทำเป็นหนังสือ

ว่ากล่าวตักเตือน คือ การที่ผู้บังคับบัญชาตำหนิผู้ใต้บังคับบัญชาให้ทราบ ว่า เรื่องที่ผู้ใต้บังคับบัญชา กระทำนั้นผิดวินัยและตักเตือนมิให้กระทำอีก และอาจจะสอนด้วยว่าที่ถูกควรจะต้องทำอย่างไร การว่ากล่าว ตักเตือนกฎหมายประสงฆ์ให้ว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจา แต่จะว่ากล่าวตักเตือนด้วยลายลักษณ์อักษรก็ได้

ผู้บังคับบัญชาที่จะสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง หรือลดขั้นค่าจ้าง แก่พนักงานกระทรวงสาธารณสุข เมื่ออนุโลมตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ซึ่งอำนาจการ ลงโทษในอัตราใดหรือสถานโทษใดจึงเป็นไปตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนมาก ที่ กค ๐๕๒๗.๖/ว๕ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๓๙ ดังนี้

(๑) ผู้บังคับบัญชาที่เป็นหัวหน้าส่วนราชการ คือ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรืออธิบดี หรือผู้รับมอบ อำนาจ เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัดตามคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ มีอำนาจลงโทษภาคทัณฑ์ หรือ ตัดค่าจ้างครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละ ๕ และเป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน ส่วนการลงโทษลดขั้นค่าจ้างแก่พนักงานกระทรวงสาธารณสุข นั้น ไม่อาจกระทำได้เพราะว่าค่าจ้าง ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขนั้นไม่ได้กำหนดไว้เป็นอัตราขั้นค่าจ้างไว้

(๒) ผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นบังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เช่น กรณีของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๓๔๔๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ที่กำหนดให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสาธารณสุขอำเภอ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป/โรงพยาบาลชุมชน และผู้อำนวยการวิทยาลัยในสังกัดพระบรมราชชนก เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขในหน่วยงานของตน ในฐานะผู้อำนวยการกอง มีอำนาจลงโทษภาคทัณฑ์ หรือ ตัดค่าจ้างครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละ ๕ และเป็นเวลาไม่เกิน ๑ เดือน สำหรับกรณีอื่นๆหากอธิบดีไม่มีคำสั่งมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขแล้วก็ไม่มีอำนาจดำเนินการในเรื่องนี้แต่อย่างใด

๒. กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาที่เป็นหัวหน้าส่วนราชการ คือ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรืออธิบดี หรือผู้รับมอบอำนาจ เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัดตามคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ มีอำนาจสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี สำหรับกรณีที่สั่งลงโทษไล่ออก ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก

สำหรับเหตุอันควรลดหย่อน เช่น รับราชการมานาน ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความขยันขันแข็ง มาตลอดไม่เคยกระทำความผิดทางวินัยมาก่อน ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน หรือเพิ่งรับราชการยังไม่มีความรู้ในระเบียบของทางราชการดีพอ เป็นต้น เหตุดังกล่าวนำมาลดหย่อนโทษได้ เช่น จะลงโทษไล่ออกจากราชการ แต่มีเหตุลดหย่อน เนื่องจากรับราชการมานาน จึงลดหย่อนโทษให้เป็นปลดออกจากราชการ เป็นต้น

การออกคำสั่งลงโทษ

การออกคำสั่งลงโทษทางวินัย ต้องทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้เป็นไปโดยความพยายาม โดยอคติ หรือโดยสาเหตุจริง หรือลงโทษผู้ไม่มีความผิด โดยในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษได้กระทำผิดวินัยในกรณีใด ตามข้อใด

นอกจากนี้ต้องระบุสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ไว้ในคำสั่งด้วยว่าผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่ง โดยอุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข ดังนี้

๑. กรณีเป็นคำสั่งของผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนภูมิภาคที่ต่ำกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด เช่น คำสั่งลงโทษของนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด สาธารณสุขอำเภอ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป/โรงพยาบาลชุมชน ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ. จังหวัด

๒. กรณีเป็นคำสั่งของผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนกลางที่ต่ำกว่าอธิบดี ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ. กรม เช่น คำสั่งลงโทษของผู้อำนวยการวิทยาลัยในสังกัดพระบรมราชชนก ให้อุทธรณ์ ต่อ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

๓. กรณีเป็นคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัด หรืออธิบดี หรือปลัดกระทรวงสาธารณสุข ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย
ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ ข้อ ๑๐ กำหนดว่าหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคลที่ว่าด้วยการอุทธรณ์ให้นำระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ได้กำหนดในส่วนที่เกี่ยวกับการอุทธรณ์ ไว้ดังนี้

ข้อ ๖๔ ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามระเบียบนี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด ในกรณีที่ตั้งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าปฏิบัติราชการ ให้นำข้อ ๕๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ดังนั้น เรื่องเกี่ยวกับการอุทธรณ์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข จึงต้องเป็นไปประะียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ซึ่งกระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ของลูกจ้างประจำ ไว้ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๒๗.๖/ว๕๐ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๑ ดังต่อไปนี้

๑. การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่า ได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้องไม่เหมาะสมหรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ในการอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของ อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง แล้วแต่กรณี ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อ อ.ก.พ.โดยตรง ภายในสามสิบวันนับแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

๒. เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่นหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือไม่โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของลูกจ้างประจำ ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็นเป็นเป็นเรื่องๆไป

๓. การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ได้ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่งโดยให้อุทธรณ์ ดังนี้

(๑) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนภูมิภาคที่ต่ำกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.จังหวัด และให้ อ.ก.พ.จังหวัด เป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์ เช่น คำสั่งลงโทษของนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด สาธารณสุขอำเภอ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป/โรงพยาบาลชุมชน

(๒) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนกลางที่ต่ำกว่าอธิบดี ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.กรม และให้ อ.ก.พ.กรม เป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์ เช่น คำสั่งลงโทษของผู้อำนวยการวิทยาลัยในสังกัดพระบรมราชชนก ให้อุทธรณ์ ต่อ อ.ก.พ.สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และให้ อ.ก.พ.สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์

(๓) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัด หรืออธิบดี หรือปลัดกระทรวงสาธารณสุข ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข และให้ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์

๔. การนับระยะเวลาอุทธรณ์ การยื่นอุทธรณ์ การใช้สิทธิของผู้อุทธรณ์ในการคัดค้านกรรมการผู้พิจารณาอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์ ให้ใช้แนวทางปฏิบัติของข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

๕. เมื่อ อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วให้มีมติดังนี้

๕.๑ ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องและเหมาะสมกับความผิดแล้วให้มีมติยกอุทธรณ์

๕.๒ ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ควรได้รับโทษเบาลงให้มีมติลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง

๕.๓ ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงซึ่งเป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษให้มีมติให้สั่งงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

๕.๔ ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยให้มีมติให้ยกโทษ

๖. เมื่อ อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง ได้วินิจฉัยอุทธรณ์โดยมีมติเป็นประการใดแล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นและเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้วให้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

-สืบสวนเอง
-มอบหมายให้จนท.สืบฯ
-ตั้ง กกก.สืบฯ

ผบ.หน.ส่วนราชการ(ปลัด/อธิบดี)/ผบ.ที่ได้รับมอบหมาย

ดำเนินการ/สั่ง สืบสวน

พิจารณาในเบื้องต้น

ผบ.หน.ส่วนราชการ(ปลัด/อธิบดี)/ผบ.ที่ได้รับมอบหมาย เห็นว่า

กรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

ให้ยุติเรื่อง

มีมูลไม่ร้ายแรง

มีมูลอย่างร้ายแรง

ผบ. ดำเนินการที่เห็นสมควรแจ้งข้อกล่าวหา/สรุปพยานฯให้ทราบ-รับฟังคำชี้แจง (แจ้งเอง/มอบ จนท./มอบ กกก.สืบฯ)

แต่งตั้งสอบวินัยไม่ร้ายแรง (สอบ กฎวินัย56)

แต่งตั้งสอบวินัยร้ายแรง (สอบ กฎวินัย 56)

ความผิดปรากฏชัดแจ้ง (ไม่แต่งตั้งสอบร้ายแรง) (กฎวินัย56 ข้อ65)

ผบ.หน.ส่วนฯ/ผบ.ผู้ได้รับมอบหมาย พิจารณา

ไม่ผิดวินัยสั่งยุติเรื่อง

ผิดวินัยลงโทษ/งดโทษ

รายงาน กรมต้นสังกัด หรือ สป.

ผู้ถูกลงโทษอุทธรณ์ ต่อ อ.ก.พ.จังหวัด/กรม/สธ.

ผู้ถูกลงโทษฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น /สูงสุด

ตัวอย่างคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน

คำสั่ง.....จังหวัด/รพ./สสจ./ผวจ./กรม/อื่นๆ.....
ที่...../.....
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน
.....

ด้วย นายบุญทึง ทึ่งประจํา พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ สังกัดโรงพยาบาล.....มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่อง ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการในวันที่ ๑-๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ต่อมาวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ มาลงชื่อทำงานแล้วแต่ก็ไม่ยอมขับรถพาเจ้าหน้าที่ธุรการไปส่งหนังสือราชการและได้หายตัวไปทั้งวัน และไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เป็นต้นมา จนถึงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ได้มาที่ทำงานแต่ไม่ได้ลงชื่อปฏิบัติงาน และไม่ได้ทำงานเพราะมีอาการเมาสุรา และส่งเสียงเอะอะโวยวายเสียงดัง จากนั้นในช่วงบ่ายท่านได้หายตัวไปโดยไม่กลับมาที่ทำงานอีกเลย และได้มาปฏิบัติงานตามปกติตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เป็นต้นมา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ และข้อ ๔๗ วรรคสี่ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ และคำสั่ง..... (กรณีกรม ให้ดูว่ามีคำสั่งให้หัวหน้าส่วนราชการ/หน่วยงาน เป็นผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานในสังกัด หรือไม่ ถ้าไม่มีต้องออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน โดยเป็นคำสั่งกรม/ กรณีที่เป็นหน่วยงานในสังกัด สป. เช่น สสจ/รพศ/รพท/รพช./วิทยาลัยในสังกัด สปช. ให้อ้างคำสั่ง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๒๒๖๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แต่ถ้าเป็นคำสั่งของจังหวัด (ส่วนกลางและส่วนภูมิภาคของ สป.) ให้อ้างคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗) ..... จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน เพื่อสืบสวนว่าเรื่องที่กล่าวหาอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ โดยคณะกรรมการสืบสวน ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. (ระบุชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ)	ประธานกรรมการ
๒. (ระบุชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ)	กรรมการ
๓. (ระบุชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ)	กรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสืบสวนรีบดำเนินการสืบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอสำนวนการสืบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๐.เดือน พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๗

(ลงชื่อ) .....

(ชื่อผู้สั่ง.....)

(ตำแหน่ง.....)

ตัวอย่างแบบบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา

และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน..... นายบุญทิ้ง ทิ้งประจำ ..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

วันที่ ๑๗ เดือน มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๗

ตามคำสั่ง.....ที่ ๑/๒๕๕๗ สั่ง ณ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่... นายบุญทิ้ง ทิ้งประจำ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหา....ว่าละทิ้งหน้าที่ราชการและทอดทิ้งหน้าที่ราชการ จำนวนหลายครั้ง รวมทั้งมีอาการเมาสุรา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่าเพียงพอที่จะรับฟังและดำเนินการต่อไปได้ โดยมีข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานโดยสรุป ดังนี้

๑. ข้อกล่าวหา

ท่าน (นายบุญทิ้ง ทิ้งประจำ) มีหน้าที่รับผิดชอบขับรถยนต์ ของโรงพยาบาล..... โดยมีนายชอบ ระเบียบดี เป็นหัวหน้างานยานพาหนะและเป็นผู้บังคับบัญชา ท่านได้รักใคร่ชอบพอกับนางสาวสวย งามมาก ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ ซึ่งเป็นน้องภรรยาของนายชอบ ระเบียบดี ต่อมานางสาวสวย งามมาก ได้ไปมีคนรักใหม่ทำให้ท่านกลุ้มใจและดื่มสุรา ในวันที่ ๑-๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ท่าน ไม่ได้มาปฏิบัติราชการ ต่อมาวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ท่านมาลงชื่อทำงานแล้วแต่ก็ไม่ยอมขับรถยนต์พาเจ้าหน้าที่ธุรการไปส่งหนังสือราชการและได้หายตัวไปทั้งวัน และไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เป็นต้นมา จนถึงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ท่านได้มาที่ทำงานแต่ไม่ได้ลงชื่อปฏิบัติงาน และไม่ได้ทำงาน เพราะมีอาการเมาสุรา และส่งเสียงเอะอะโวยวายเสียงดัง เมื่อนายชอบ ระเบียบดี ตักเตือนไม่ให้ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น ท่านกลับพูดตะคอกและด่าด้วยถ้อยคำหยาบคาย ว่า “มึงไม่ต้องมาเสือกเรื่องของกูหรือกูมึงก็เสียดายเหมือนกันแหละ มึงก็หวังกรรมน้องเมียเหมือนกัน” จากนั้นในช่วงบ่ายท่านได้หายตัวไปโดยไม่กลับมาที่ทำงานอีกเลย และได้มาปฏิบัติงานตามปกติตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เป็นต้นมา

พฤติกรรมของท่านดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งและทอดทิ้งหน้าที่ราชการ และฐานไม่สุภาพเรียบร้อยระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติงาน ตามข้อ ๔๐ วรรคหนึ่ง และข้อ ๔๑ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖

๒. สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

๒.๑ พยานบุคคล

(๑) พยานปากที่ ๑ ให้การว่าตนมีหน้าที่รับผิดชอบในจัดทำ ควบคุม ตรวจสอบ และจัดเก็บ บัญชีลงชื่อการมาปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล..... และได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้มีหน้าที่ขีดเส้นแดงในบัญชีลงชื่อการมาปฏิบัติงาน เมื่อพ้นเวลา ๐๘.๓๐ น. และสรุปยอดผู้มาปฏิบัติงานและไม่มาปฏิบัติงาน นายบุญทิ้ง ทิ้งประจำ ยังไม่มีครอบครัว ย้ายมาทำงานได้ประมาณ ๔ ปี นิสัยดี สุภาพเรียบร้อยมีหน้าที่ขับรถยนต์ ที่ทำงานของข้าพเจ้าอยู่ติดกับงานยานพาหนะ ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนสนิทของนายบุญทิ้ง ทิ้งประจำ เมื่อประมาณ ๑ ปี ที่ผ่านมา ข้าพเจ้าสังเกตเห็นว่านายบุญทิ้ง ทิ้งประจำ มักเหม่อลอย

และมักหลับปุ๋ยกับโต๊ะ สอบถามก็บอกว่าไม่ค่อยสบาย ปวดศีรษะ และตั้งแต่ประมาณ ต้นเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เป็นต้นมานายบุญทิ้ง ทั้งประจำ ก็มีพฤติกรรมเปลี่ยนไป คือ มาทำงานก็มีกลิ่นสุราติดตัวเสมอ บางครั้งก็นั่งใจลอย สอบถามแล้วได้ความว่านายบุญทิ้ง ทั้งประจำ รักใคร่ชอบพอกับนางสาวสวย งามมาก ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการซึ่งเป็นน้องภรรยาของนายชอบ ระเบียบดี ต่อมานางสาวสวย งามมาก ไปมีคนรักใหม่เป็นนายตำรวจที่เพิ่งย้ายมาใหม่ ทำให้นายบุญทิ้ง ทั้งประจำ กลุ่มใจและไปดื่มสุราทุกวัน และเมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ นายบุญทิ้ง ทั้งประจำ มาลงชื่อทำงานเมื่อเวลา ๐๘.๐๐ น. และเห็นถือดอกกุหลาบมาด้วย ๑ ดอก จากนั้น ก็หายไป และไม่ได้มาทำงานหรือออกไปขับรถเลยทั้งวัน แต่พบว่ามียาลงมือชื่อลงเวลากลับในเวลา ๑๗.๐๐ น. และในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ นายบุญทิ้ง ทั้งประจำ มาที่ทำงาน แต่ไม่ได้ลงชื่อปฏิบัติงานและไม่ได้มาทำงานและเห็นร้องไห้ เมาสุรา และส่งเสียงเอะอะโวยวาย ตะโกนเสียงดังว่า “ผู้หญิงสองใจ ผู้หญิงหลอกหลวง” นายชอบ ระเบียบดี ซึ่งเป็นหัวหน้างานยานพาหนะและเป็นหัวหน้าของนายบุญทิ้ง ทั้งประจำ ได้ยินเสียงดังกล่าวจึงออกมาจากห้องทำงานและพูดว่าให้หยุดโวยวายได้แล้วเพราะรบกวนคนอื่นเขา คุณยังหนุ่มยังแน่นอยู่ ผู้หญิงในโลกนี้ไม่มีคนเดียวหรอก หาใหม่เมื่อไรก็ได้ นายบุญทิ้ง ทั้งประจำ ก็พูดตะคอกเสียงดังตอบไปว่า “มึงไม่ต้องมาเสือกเรื่องของกูหรือ กูมึงก็เสียดายเหมือนกันแหละ มึงก็หวังกรรมน้องเมียเหมือนกัน” หลังจากนั้นนายชอบ ระเบียบดี ก็ไม่เหินเข้าห้องไป จากนั้นก็เห็นนายบุญทิ้ง ทั้งประจำ เมาหลับปุ๋ยอยู่ที่โต๊ะทำงานตั้งแต่เช้า จนเที่ยงกว่าก็ออกไปรับประทานอาหาร แล้วไม่กลับมาอีกเลย อนึ่ง ระหว่างวันที่ ๘-๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ไม่ได้มาทำงานเลยและไม่ได้ลงชื่อปฏิบัติงาน ทั้งนี้ นายบุญทิ้ง ทั้งประจำ ได้กลับมาทำงานในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ และลงชื่อปฏิบัติงาน พร้อมนี้ข้าพเจ้าขอมอบสำเนาบัญชีลงชื่อปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑-๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ให้กับคณะกรรมการสอบสวน ข้าพเจ้าสอบถามนายบุญทิ้ง ทั้งประจำ ว่าหายไปไหนไม่มาทำงาน ก็ได้รับคำตอบว่าเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ นายบุญทิ้ง ทั้งประจำ ได้นำดอกกุหลาบไปให้กับนางสาวสวย งามมาก แต่นางสาวสวย งามมาก ก็โยนดอกกุหลาบทิ้งลงถังขยะและบอกว่าจะแต่งงานกับนายร้อยตำรวจพันใหม่ในเดือนหน้านี้แล้ว นายบุญทิ้ง ทั้งประจำ จึงเสียใจและไปดื่มเหล้า

(๒) พยานปากที่ ๒ ให้การว่าตนมีหน้าที่รับผิดชอบงานยานพาหนะของโรงพยาบาล ..... และผู้บังคับบัญชาของนายบุญทิ้ง ทั้งประจำ นายบุญทิ้ง ทั้งประจำ เป็นคนโสดย้ายมาได้ประมาณ ๔ ปี รับผิดชอบงานทะเบียนประวัติ ปกติเป็นคนขยันทำงานและนิสัยสุภาพเรียบร้อย นายบุญทิ้ง ทั้งประจำ รักชอบพอกับนางสาวสวย งามมาก ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ ซึ่งเป็นน้องภรรยาของข้าพเจ้า ตั้งแต่ที่ย้ายมา และตั้งแต่ประมาณ ๑ ปี ที่ผ่านมามีตำรวจย้ายมาใหม่มาคบอยู่กับนางสาวสวย งามมาก และจะแต่งงานกันในเดือนมีนาคม ๒๕๕๗ นายบุญทิ้ง ทั้งประจำ ไม่มาทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ และในวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ มาลงชื่อทำงานเมื่อบอกให้ขับรถยนต์พาเจ้าหน้าที่ธุรการไปส่งหนังสือราชการก็มึนยอมไปและเห็นยื่นชื้อดอกกุหลาบจากนั้นก็หายตัวไปทั้งวัน และไม่มีมาทำงานเลยตั้งแต่วันที่ ๘-๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ จนถึงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ นายบุญทิ้ง ทั้งประจำ ได้มาลงชื่อปฏิบัติงาน แต่ไม่ทำงานและร้องไห้ เมาสุรา เอะอะโวยวาย ร้องตะโกนเสียงดังลั่นห้องทำงาน ซึ่งขณะนั้น นางขยัน งานมาก ได้อยู่ในเหตุการณ์ด้วย นายบุญทิ้ง ทั้งประจำ พูดว่า “ผู้หญิงสองใจ ผู้หญิงหลอกหลวง” ข้าพเจ้าได้ออกมาจากห้องทำงานส่วนตัวและบอกให้นาย บุญทิ้ง ทั้งประจำ หยุดโวยวายรบกวนผู้อื่น และบอกไปว่า “คุณยังหนุ่มยังแน่นอยู่ ผู้หญิงในโลกนี้ไม่มีคนเดียวหรอก หาใหม่เมื่อไรก็ได้” นายบุญทิ้ง ทั้งประจำ ก็พูดตะคอกเสียงดังและด่ากลับว่า “มึงไม่ต้องมาเสือกเรื่องของกูหรือ กูมึงก็เสียดายเหมือนกันแหละ มึงก็หวังกรรมน้องเมียเหมือนกัน” หลังจากนั้นตนก็เดินกลับเข้าไปทำงานต่อ และในตอนบ่ายนายบุญทิ้ง ทั้งประจำ ก็หายไปทั้งวันไม่อยู่ในที่ทำงานและไม่ได้ทำหน้าที่ขับรถยนต์ ตนอยู่ทำงานจนเย็นจึงกลับบ้านไป นายบุญทิ้ง ทั้งประจำ ได้มาทำงานในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ตนได้มีบันทึกลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ รายงานเหตุการณ์ดังกล่าวไปยังผู้อำนวยการโรงพยาบาล.....

๒.๒. พยานเอกสาร

(๑) สำเนาบัญชีลงชื่อปฏิบัติงานของนายบุญทิ้ง ทั้งประจำ ตั้งแต่วันที่ ๑-๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ จำนวน ๑๒ แผ่น ซึ่งไม่ปรากฏลายมือชื่อของนายบุญทิ้ง ทั้งประจำ ลงชื่อในบัญชีลงชื่อปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑-๖,๘-๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ และลงชื่อในวันที่ ๗,๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

(๒) บันทึกรายงานลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ของนายชอบ ระเบียบดี ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาล.....รายงานเหตุการณ์ดังกล่าวไปยังผู้อำนวยการโรงพยาบาล.....ซึ่งรายงานพฤติกรรมของนายบุญทิ้ง ทั้งประจำ ว่าไม่มาปฏิบัติราชการ ละทิ้งหน้าที่ราชการ เมาสุรา เออะอะโววาย และค่าด้วยถ้อยคำหยาบคายต่อนายชอบ ระเบียบดี

ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือและมีสิทธิที่จะแสดงหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

บันทึกนี้ทำขึ้นสองฉบับมีข้อความตรงกัน และคณะกรรมการสอบสวนได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ) ..... ประธานกรรมการ
(นายดำรงค์ แก้วเขียว)
ตำแหน่งนายแพทย์ชำนาญการ

(ลงชื่อ) ..... กรรมการ
(นางจินตนา ผิวขาว)
ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

(ลงชื่อ) ..... กรรมการและเลขานุการ
(นายสมชาย คำแท้)
ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ
สอบสวนที่.....
วันที่.....

ข้าพเจ้า นายบุญทิ้ง ทั้งประจำ ได้รับทราบและลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามบันทึกลงวันที่..... ไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน และได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับไว้แล้วในวันนี้ (ถ้ามารับด้วยตนเอง...อาจต่อด้วยข้อความ..

(ข้าพเจ้าจะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยวาจา/ส่งเป็นหนังสือให้แก่คณะกรรมการสอบสวนภายในวันที่..... ถ้าพ้นกำหนดนี้แล้วไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ให้ถือว่าไม่ประสงค์ที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา)

(ลงชื่อ) ..... ผู้ถูกกล่าวหา
(นายบุญทิ้ง ทั้งประจำ)

(ลงชื่อ) ..... ประธานกรรมการ
(นายดำรงค์ แก้วเขียว)
ตำแหน่งนายแพทย์ชำนาญการ

(ลงชื่อ) ..... กรรมการ
(นางจินตนา ผิวขาว)
ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

(ลงชื่อ) ..... กรรมการและเลขานุการ
(นายสมชาย คำแท้)
ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ

ตัวอย่างคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์

คำสั่ง.....

ที่..... / .....

เรื่อง ลงโทษภาคทัณฑ์พนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ด้วยนายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่งคนงาน สังกัดโรงพยาบาล.... ตำแหน่งเลขที่ ..... อัตราค่าจ้าง.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี..... (ให้ระบุรายละเอียด เช่น มีหน้าที่รับผิดชอบขบขันรยนต์ ของโรงพยาบาล..... วันที่ ๑-๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ไม่ได้มาปฏิบัติราชการเนื่องจากเมาสุรา เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๔๐ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๕๑ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ และ.. (ถ้าเป็นคำสั่งหัวหน้าส่วนราชการ เช่น ปลัดกระทรวงฯ/อธิบดี ให้ระบุต่อว่า..และข้อ ๑๓ ...ถ้าเป็นคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ระบุต่อว่า..และคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ถ้าเป็นคำสั่งกรม..... ซึ่งได้มอบให้รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน ให้ระบุต่อว่า...และคำสั่งกรม.....ที่..... ลงวันที่ ..... ถ้าเป็นคำสั่งของนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสาธารณสุขอำเภอ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป/โรงพยาบาลชุมชน และผู้อำนวยการวิทยาลัยในสังกัดพระบรมราชชนก ให้ระบุต่อว่า...และคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๓๔๔๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖) และหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนมาก ที่ กค ๐๕๒๗.๖/ว ๕ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๓๙ จึงให้ลงโทษภาคทัณฑ์ .....นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ....

อนึ่ง การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ.....(ผู้พิจารณาอุทธรณ์)..... ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ล้ง ณ วันที่.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ : ผู้พิจารณาอุทธรณ์ ตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๒๗.๖/ว ๕๐ ลงวันที่ ๒๖

พฤษภาคม ๒๕๕๑ ดังนี้

๑. กรณีเป็นคำสั่งของนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด สาธารณสุขอำเภอ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป/โรงพยาบาลชุมชน ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.จังหวัด

๒. กรณีเป็นคำสั่งของผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนกลางที่ต่ำกว่าอธิบดี ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ. กรม เช่น คำสั่งลงโทษของผู้อำนวยการวิทยาลัยในสังกัดพระบรมราชชนก ให้อุทธรณ์ ต่อ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

๓. กรณีเป็นคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัด หรืออธิบดี หรือปลัดกระทรวงสาธารณสุข ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข

ตัวอย่างคำสั่งลงโทษตัดค่าจ้าง

คำสั่ง.....

ที่..... / .....

เรื่อง ลงโทษตัดค่าจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ด้วยนายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่งคนงาน สังกัดโรงพยาบาล... ตำแหน่งเลขที่ ..... อัตราค่าจ้าง.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ให้ระบุรายละเอียด เช่น มีหน้าที่รับผิดชอบขับรถยนต์ ของโรงพยาบาล..... ในวันที่ ๑-๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ไม่ได้มาปฏิบัติราชการ ต่อมาวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ได้มาลงชื่อทำงานแล้วแต่ก็ไม่ยอมขับรถยนต์ พาเจ้าหน้าที่ธุรการไปส่งหนังสือราชการ และได้หายตัวไปทั้งวัน และไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เป็นต้นมา จนถึงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ได้มาที่ทำงานแต่ไม่ได้ลงชื่อปฏิบัติงาน และไม่ได้ทำงานเพราะมีอาการเมาสุรา และส่งเสียงเอะอะโวยวายเสียงดัง เมื่อนายชอบ ระเบียบดี หัวหน้ายานพาหนะซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ตักเตือนไม่ให้ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ กลับพูดตะคอกและด่าด้วยถ้อยคำหยาบคาย ว่า “มึงไม่ต้องมาเสือกเรื่องของกูหรือ กูมึงก็เสียดายเหมือนกันแหละ มึงก็หวังกรรมน้องเมียเหมือนกัน” จากนั้นในช่วงบ่ายก็ได้หายตัวไปโดยไม่กลับมาที่ทำงานอีกเลย และได้มาปฏิบัติงานตามปกติตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เป็นต้นมา) .....เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งและทอดทิ้งหน้าที่ราชการ และฐานไม่สุภาพเรียบร้อยระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติงาน ตามข้อ ๔๐ วรรคหนึ่ง และข้อ ๔๑ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ สมควรได้รับโทษตัดค่าจ้าง จำนวน.....% เป็นเวลา .... เดือน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๕๑ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ และ.... (ถ้าเป็นคำสั่งหัวหน้าส่วนราชการ เช่น ปลัดกระทรวงฯ/อธิบดี ให้ระบุต่อว่า..และข้อ ๑๓ ...ถ้าเป็นคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ระบุต่อว่า..และคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ถ้าเป็นคำสั่งกรมซึ่งได้มอบให้รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน ให้ระบุต่อว่า...และคำสั่งกรม.....ที่..... ลงวันที่ ..... ถ้าเป็นคำสั่งของนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสาธารณสุขอำเภอ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป/โรงพยาบาลชุมชน และผู้อำนวยการวิทยาลัยในสังกัดพระบรมราชชนก ให้ระบุต่อว่า...และคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๓๔๔๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖) และหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนมาก ที่ กค ๐๕๒๗.๖/ว ๕ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๓๙ จึงให้ลงโทษตัดค่าจ้าง.....นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ....จำนวน.....% เป็นเวลา .... เดือน

อนึ่ง การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ.....(ผู้พิจารณาอุทธรณ์)..... ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป
 ลัง ณ วันที่.....
 (ลงชื่อ).....
 (.....)
 (ตำแหน่ง).....

หนังสือทักท้วง

.....(ส่วนราชการที่ออกหนังสือ).....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....(ระบุชื่อผู้ทำทักท้วง) พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่ง.....

.....สังกัด.....
กระทำความผิดวินัยกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิดโดยสรุป).....

.....
เป็นการกระทำความผิดวินัยฐาน.....

.....
ตามข้อ .....แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ประกอบ
ข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖
ซึ่งเป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ เนื่องจาก.....(ระบุเหตุงดโทษ).....
.....ผู้บังคับบัญชาจึงได้รณรงดโทษให้โดยให้ทำทักท้วงเป็นหนังสือ

ข้าพเจ้าจึงขอทำทักท้วงไว้ต่อ.....(ระบุชื่อผู้บังคับบัญชา).....ว่า
ข้าพเจ้าจะไม่กระทำความผิดวินัยเช่นนี้อีก และจะรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ หากข้าพเจ้ากระทำการอันเป็นการ
ฝ่าฝืนทักท้วงที่ให้ไว้นี้ขอให้ผู้บังคับบัญชาลงโทษ ข้าพเจ้าตามควรแก่กรณี

ลงชื่อ.....ผู้ทำทักท้วง
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

หนังสือว่ากล่าวตักเตือน

.....(ส่วนราชการที่ออกหนังสือ).....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....(ระบุชื่อผู้ถูกว่ากล่าวตักเตือน)...พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่ง.....

.....สังกัด.....
กระทำความผิดวินัยกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิดโดยสรุป).....

.....
เป็นการกระทำความผิดวินัยฐาน.....

.....
ตามข้อ .....แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ประกอบ
ข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖
ซึ่งเป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ เนื่องจาก.....(ระบุเหตุงดโทษ).....
.....จึงให้งดโทษภาคทัณฑ์ไว้โดยให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

ฉะนั้น จึงว่ากล่าวตักเตือน..... (ระบุชื่อผู้รับการว่ากล่าวตักเตือน).....
เพื่อมิให้ปฏิบัติเช่นนี้อีก

ลงชื่อ.....ผู้ว่ากล่าวตักเตือน
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้รับการว่ากล่าวตักเตือน
(.....)

ตัวอย่างคำสั่งลงโทษปลด/ไล่ออกจากราชการ

คำสั่ง จังหวัด/กรม.....
ที่...../.....)

เรื่อง ลงโทษปลด/ไล่ออกจากราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ออกจากราชการ

ด้วยนายสมชาย มักเมา พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่งผู้ช่วยเหลือคนไข้ สังกัดโรงพยาบาล....ตำแหน่งเลขที่ ..... อัตราค่าจ้าง.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี..... (ให้ระบุรายละเอียด เช่น..... เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ ขณะที่อยู่เวรปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ ได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมขณะเสพกัญชาอยู่บริเวณข้างตึกผู้ป่วยใน และตรวจค้นตัวพบยาบ้า จำนวน ๑๐๐ เม็ด เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๔๖ วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ คณะกรรมการสอบสวนเห็นสมควรให้ลงโทษ..ปลด/ไล่ออกจากราชการ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๓ และข้อ ๕๒ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ และคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ (กรณีของ สป. มีการมอบอำนาจให้ ผวจ.ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงฯ ถ้ากรณีกรม..... ..ได้มอบให้รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน ให้ระบุคำสั่งกรม .....ด้วย) จึงให้ลงโทษปลด/ไล่ออกจากราชการ

อนึ่ง การอุทธรณ์คำสั่งนี้ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๒๗.๖/ว ๕๐ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
(ลงชื่อ).....
(.....)

ตัวอย่างคำสั่งและรายงานการสืบสวน

กรณี พกส.ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันกว่า ๑๕ วัน

**กรณีจะไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง โดยจะลงโทษเพราะเห็นว่าเป็น
ความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งสำหรับกรณีที่ไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลยหรือว่าได้รับสารภาพด้วย
(แบบ ๑)**

คำสั่ง จังหวัด/กรม.....
ที่...../.....
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน

ด้วย นายบุญทิ้ง ทิ้งประจำ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่งคนงาน สังกัด...โรงพยาบาล
...มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่อง ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้น
มาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นเวลาติดต่อกันคราวเดียวกันเกินกว่า ๑๕ วัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงาน
กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ และข้อ ๔๗ วรรคสี่ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของ
ส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ และคำสั่ง..... (กรณีที่เป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ของหน่วยงาน
ในสังกัด สป. เช่น สสจ/รพศ/รพท/รพช./สสอ./สอ./วิทยาลัยในสังกัด สปช. ได้มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการ
จังหวัดให้อำนาจ...คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗...
ถ้าเป็นคำสั่งกรม หากได้มอบอำนาจให้รองอธิบดีปฏิบัติราชการแทน ให้ระบุคำสั่งกรมด้วย) จึง
แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน เพื่อสืบสวนว่าเรื่องที่กล่าวหาอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ โดย
คณะกรรมการสืบสวน ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. (ระบุชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ)	ประธานกรรมการ
๒. (ระบุชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ)	กรรมการ
๓. (ระบุชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ)	กรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสืบสวนรีบดำเนินการสืบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอสำนวนการ
สืบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๐.เดือน พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๗

(ลงชื่อ) .....

(ชื่อผู้สั่ง.....)

(ตำแหน่ง.....)

ตัวอย่าง รูปแบบการเขียนรายงานการสืบสวน บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ .....(ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง)

ที่.....วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง รายงานผลการสืบสวน

เรียน .....(ผู้ที่สั่งให้สืบสวน)....

ตามคำสั่ง..... ที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน กรณีนายบุญทึ่ง ทึ่งประจํา พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่งคนงาน สังกัด...โรงพยาบาล... มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่อง ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นเวลาติดต่อกันครบถ้วนเกินกว่า ๑๕ วัน นั้น

คณะกรรมการสืบสวน ได้ดำเนินการสืบสวนโดยสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา พยานบุคคล และรวบรวมพยานเอกสารและพยานอื่นๆแล้ว ดังนี้

๑. ผู้ถูกกล่าวหา

๑.๑ นายบุญทึ่ง ทึ่งประจํา ให้การว่า..... (อาจมาให้การ/ไม่มาให้การ) เช่น

(..... ถ้าไม่มาให้การ ให้เขียนว่า นายบุญทึ่ง ทึ่งประจํา ไม่ได้มาให้การแต่อย่างใด โดยคณะกรรมการสืบสวน ได้มีหนังสือที่ .....ลงวันที่ ..... ส่งไปที่บ้านเลขที่.....ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของนายบุญทึ่ง ทึ่งประจํา โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปรษณีย์ตอบรับ แจ้งให้มาให้การต่อคณะกรรมการสืบสวน ภายในวันที่..... พร้อมทั้งแจ้งไปในหนังสือด้วยว่าถ้าไม่มาตามที่กำหนด ถือไม่ประสงค์ที่จะให้การหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา)

(....ถ้ามาให้การและ**รับสารภาพ** ให้เขียนว่า.....นายบุญทึ่ง ทึ่งประจํา ให้การว่าตนขอรับสารภาพว่าไม่ได้มาปฏิบัติราชการที่ฝ่ายบริหาร โรงพยาบาล.....ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน (วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗) จริง เนื่องจากมีปัญหาเรื่องหนี้สินส่วนตัวต้องหลบหนีเจ้าหนี้ และตนได้ไปทำงานที่บริษัท..... เหตุผลที่รับสารภาพเพราะ.....(ให้ระบุเหตุผลไว้ด้วย เช่น ตนยอมรับผิดและไม่ได้ยื่นใบลาออกล่วงหน้า) **และตนทราบดีว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันครบถ้วนเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามข้อ ๔๐ วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖**

๒. พยานบุคคล

(๑) นางสมศรี ดีเลิศ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ให้การว่าตนเป็นเพื่อนร่วมงานของนายบุญทึ่ง ทึ่งประจํา ตนมีหน้าที่รับผิดชอบในจัดทำ ควบคุม ตรวจสอบ และจัดเก็บ บัญชีลงชื่อการมาปฏิบัติงานของโรงพยาบาล..... และได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้มีหน้าที่ขีดเส้นแดงในบัญชีลงชื่อการมาปฏิบัติงาน เมื่อพ้นเวลา ๐๘.๓๐ น. และสรุปยอดผู้มาปฏิบัติงานและไม่มาปฏิบัติงาน นายบุญทึ่ง ทึ่งประจํา เป็นคนที่มีนิสัยดีสุภาพเรียบร้อย มีหน้าที่เดินหนังสือและทำความสะอาดทั่วไป และมีหนี้สินมาก เคยยืมเงินตนหลายครั้งแต่ไม่เคยใช้คืน และตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน นายบุญทึ่ง ทึ่งประจํา ไม่ได้มาทำงานและไม่ลงชื่อปฏิบัติงานเลย เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ นายบุญทึ่ง ทึ่งประจํา ได้โทรศัพท์บอกกับตนว่ามีหนี้สินมาก กลัวเจ้าหนี้ทำร้ายและบอกได้งานทำใหม่แล้วที่บริษัท....

(๒) นายบุญยืน อยู่นาน เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน ให้การว่าตนเป็นหัวหน้าธุรการ และเป็นหัวหน้าของนายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ปกติเป็นคนขยันทำงานและนิสัยสุภาพเรียบร้อย นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ มีหนี้สินมากและเคยยืมเงินตนหลายครั้งแต่ไม่เคยใช้คืน และตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ไม่ได้มาทำงานเลย เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ตนได้โทรศัพท์ไปสอบถามเรื่องที่ขาดงาน นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ บอกกับตนว่ามีหนี้สินมากโดยกู้เงินนอกระบบ เจ้าหนี้มาทวงหนี้ตลอดและกลัวว่าจะถูกทำร้าย และบอกว่าได้งานทำใหม่แล้วที่บริษัท.....

(๓) นางแก็ อายุยืน มารดาของนายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ให้การว่า บุตรชายของตนเคยบ่นให้ฟังว่ากลุ่มใจในปัญหาหนี้สินที่กู้เงินนอกระบบมา เจ้าหนี้ก็มาทวงหนี้และขู่จะทำร้ายเกือบทุกวัน และบอกว่าจะไปหางานใหม่ที่กรุงเทพฯ ตนฟังทราบมาตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ไม่ได้ไปทำงานที่โรงพยาบาล.....เลย โดยทราบจากคณะกรรมการที่มาสืบสวนในวันนี้ และเมื่อวาน นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ได้โทรศัพท์มาขอยืมเงินจากตน จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท

๓. พยานเอกสาร

(๑) สำเนาบัญชีชื่อปฏิบัติงานของนายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๗-พฤษภาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๕๐ แผ่น ซึ่งปรากฏว่าตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นมานายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ไม่ได้ลงชื่อปฏิบัติงานเลยแต่อย่างใด

(๒) บันทึกรายงานลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ ของนายบุญยืน อยู่นาน ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาล..... รายงานว่าตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นมา นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ไม่ได้ลงชื่อปฏิบัติงานและไม่มาปฏิบัติงาน

คณะกรรมการสืบสวนได้พิจารณาพยานหลักฐานและประชุมพิจารณาแล้วได้ข้อเท็จจริงและมีความเห็น ดังนี้

๑. ข้อเท็จจริงจากการสืบสวนรับฟังได้ว่า นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่งคนงาน โรงพยาบาล..... มีหน้าที่เดินหนังสือและทำความสะอาดทั่วไป นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นเวลาดิตต่อในคราวเดียวกันเกินกว่า ๑๕ วัน เหตุผลที่ละทิ้งหน้าที่ราชการดังกล่าวเนื่องจากมีปัญหาเรื่องหนี้สินส่วนตัว และหลบหนีเจ้าหนี้ที่มาทวงหนี้กลัวว่าจะถูกทำร้าย และได้ไปทำงานใหม่ที่บริษัท...ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗

๒. ความเห็นและข้อเสนอ

คณะกรรมการสืบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของนาย.....

(๑. กรณีที่ไม่กลับมาและไม่มาให้การ ให้เขียนว่า.....) พฤติการณ์ของนายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ดังกล่าวกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และพฤติการณ์ของนายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ตามที่ได้สืบสวนมานั้น เป็นการกระทำความผิดอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามข้อ ๔๐ วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ และเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามข้อ ๕๓ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๖๕(๑) ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ ซึ่งผู้บังคับขาลงโทษโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้ ดังนั้น จึงเห็นควรลงโทษไล่นาย..... ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

(๒. กรณีที่มาให้การและรับสารภาพ แต่ไม่ได้กลับมาทำงาน ให้เขียนว่า.....พฤติการณ์ของ นายบุญทิ้ง ที่ประจำ ดังกล่าว กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและ นาย....ได้ให้การรับสารภาพเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการสืบสวน พฤติการณ์ของนายบุญทิ้ง ที่ประจำ ตามที่ได้สืบสวนมานั้น เป็นการกระทำผิดอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวกันเป็นเวลา เกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามข้อ ๔๐ วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วย ลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วย พนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ และเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามข้อ ๕๓ แห่งระเบียบ กระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๖๕(๑) และ ข้อ ๖๕(๓) ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ ซึ่งผู้บังคับข่าจะลงโทษโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้ ดังนั้นจึงเห็นควรลงโทษไล่นาย....ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน๒๕๕๗ เป็นต้นไป)

จึงขอเสนอสำนวนการสืบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) ..... ประธานกรรมการ

(ลงชื่อ) ..... กรรมการ

(ลงชื่อ) ..... กรรมการและเลขานุการ

ตัวอย่างคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ

คำสั่ง จังหวัด/กรม.....

ที่...../.....)

เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ด้วยนายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่งคนงาน สังกัดโรงพยาบาล ...ตำแหน่งเลขที่ ..... อัตราค่าจ้าง.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ให้ระบุนายละเอียด เช่น..... นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำมีหน้าที่เดินหนังสือและทำความสะอาดทั่วไป นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่า ๑๕ วัน เหตุผลที่ละทิ้งหน้าที่ราชการดังกล่าวเนื่องจากมีปัญหาเรื่องหนี้สินส่วนตัวและหลบหนีเจ้าหนี้ที่มาทวงหนี้ กลัวว่าจะถูกทำร้าย และได้ไปทำงานใหม่ที่บริษัท...ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗)

.....
เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามข้อ ๔๐ วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามข้อ ๕๓ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๖๕(๑)... (ถ้าไม่กลับมาทำงานและมาให้การรับสารภาพด้วย ให้ระบุนว่า ประกอบข้อ ๖๕(๑) และข้อ ๖๕(๓))...ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะลงโทษโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๓ และข้อ ๕๓ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ และคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ (กรณีของ สป. มีการมอบอำนาจให้ ผวจ.ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงฯ ถ้ากรณีกรม ..... ได้มอบให้รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน ให้ระบุคำสั่งกรม .....ด้วย) จึงให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ

อนึ่ง การอุทธรณ์คำสั่งนี้ให้อุทธรณ์ต่อ **อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข ภายใน ๓๐ วัน** นับแต่วันทราบคำสั่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๒๗.๖/ว ๕๐ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตัวอย่างคำสั่งและรายงานการสืบสวน
กรณี พกส.ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันกว่า ๑๕ วัน
กรณีจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง หรือ จะลงโทษโดยเห็นว่าเป็นความผิด
ที่ปรากฏชัดแจ้งสำหรับกรณีที่กลับมาปฏิบัติงานและรับสารภาพ
(แบบที่ ๒)

คำสั่ง.....

(ระบุชื่อส่วนราชการ/หน่วยงานที่ออกคำสั่ง เช่น จังหวัด/รพ./สสจ./ผวจ./กรม/อื่นๆ)

ที่...../.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน

.....

ด้วย นายบุญทิ้ง ทั้งประจํา พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่งคนงาน สังกัด...โรงพยาบาล ...มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่อง ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้น มาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นเวลาติดต่อกันครบถ้วนเกินกว่า ๑๕ วัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงาน กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ และข้อ ๔๗ วรรคสี่ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของ ส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ และคำสั่ง..... (กรณีกรม ให้ดูว่ามีคำสั่งให้หัวหน้าส่วนราชการ/ หน่วยงาน เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ในหน่วยงานในสังกัด หรือไม่ ถ้าไม่มีต้องออก คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนโดยเป็นคำสั่งกรม/ กรณีที่เป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ของหน่วยงาน ในสังกัด สป. เช่น สสจ/รพศ/รพท/รพช./สสอ./สอ./วิทยาลัยในสังกัด สปช. ให้อ้างคำสั่ง สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗) จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน เพื่อสืบสวนว่าเรื่องที่กล่าวหาว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ โดยคณะกรรมการสืบสวน ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. (ระบุชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ)	ประธานกรรมการ
๒. (ระบุชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ)	กรรมการ
๓. (ระบุชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ)	กรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสืบสวนรีบดำเนินการสืบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอสำนวนการ สืบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๐.เดือน พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๗

(ลงชื่อ) .....

(ชื่อผู้สั่ง.....)

(ตำแหน่ง.....)

ตัวอย่าง รูปแบบการเขียนรายงานการสืบสวน บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ .....(ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง)

ที่.....วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง รายงานผลการสืบสวน

เรียน .....(ผู้ที่สั่งให้สืบสวน).....

ตามคำสั่ง..... ที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน กรณีนายบุญทึ่ง ทึ่งประจํา พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่งคนงาน สังกัด...โรงพยาบาล... มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่อง ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นเวลาติดต่อกันคราวเดียวกันเกินกว่า ๑๕ วัน นั้น

คณะกรรมการสืบสวน ได้ดำเนินการสืบสวนโดยสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา พยานบุคคล และรวบรวมพยานเอกสารและพยานอื่นๆแล้ว ดังนี้

๑. ผู้ถูกกล่าวหา

๑.๑ นายบุญทึ่ง ทึ่งประจํา ให้การว่า..... (อาจมาให้การ/ไม่มาให้การ) เช่น

(.... ถ้าไม่มาให้การ ให้เขียนว่า นายบุญทึ่ง ทึ่งประจํา ไม่ได้มาให้การแต่อย่างใด โดยคณะกรรมการสืบสวน ได้มีหนังสือที่ .....ลงวันที่ ..... ส่งไปที่บ้านเลขที่.....ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของนายบุญทึ่ง ทึ่งประจํา โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปรษณีย์ตอบรับ แจ้งให้มาให้การต่อคณะกรรมการสืบสวน ภายในวันที่..... พร้อมทั้งแจ้งไปในหนังสือด้วยว่าถ้าไม่มาตามที่กำหนด ถือไม่ประสงค์ที่จะให้การหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา)

(....ถ้ามาให้การและ**รับสารภาพ** ให้เขียนว่า.....นายบุญทึ่ง ทึ่งประจํา ให้การว่าตนขอรับสารภาพว่าไม่ได้มาปฏิบัติราชการที่ฝ่ายบริหาร โรงพยาบาล.....ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน (วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗) จริง เนื่องจากมีปัญหาเรื่องหนี้สินส่วนตัวต้องหลบหนีเจ้าหนี้ และตนได้ไปทำงานที่บริษัท..... เหตุผลที่รับสารภาพเพราะ.....(ให้ระบุเหตุผลไว้ด้วย เช่น ตนยอมรับผิดและไม่ได้ยื่นใบลาออกล่วงหน้า) **และตนทราบดีว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามข้อ ๔๐ วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖**

๒. พยานบุคคล

(๑) นางสมศรี ดีเลิศ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ให้การว่าตนเป็นเพื่อนร่วมงานของนายบุญทึ่ง ทึ่งประจํา ตนมีหน้าที่รับผิดชอบในจัดทำ ควบคุม ตรวจสอบ และจัดเก็บ บัญชีลงชื่อการมาปฏิบัติงานของโรงพยาบาล..... และได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้มีหน้าที่ขีดเส้นแดงในบัญชีลงชื่อการมาปฏิบัติงาน เมื่อพ้นเวลา ๐๘.๓๐ น. และสรุปยอดผู้มาปฏิบัติงานและไม่มาปฏิบัติงาน นายบุญทึ่ง ทึ่งประจํา เป็นคนที่มีนิสัยดีสุภาพเรียบร้อย มีหน้าที่เดินหนังสือและทำความสะอาดทั่วไป และมีหนี้สินมาก เคยยืมเงินตนหลายครั้งแต่ไม่เคยใช้คืน และตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน นายบุญทึ่ง ทึ่งประจํา ไม่ได้มาทำงานและไม่ลงชื่อปฏิบัติงานเลย เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ นายบุญทึ่ง ทึ่งประจํา ได้โทรศัพท์บอกกับตนว่ามีหนี้สินมาก กลัวเจ้าหนี้ทำร้ายและบอกได้งานทำใหม่แล้วที่บริษัท.....

(๒) นายบุญยืน อยู่นาน เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน ให้การว่าตนเป็นหัวหน้าธุรการ และเป็นหัวหน้าของนายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ปกติเป็นคนขยันทำงานและนิสัยสุภาพเรียบร้อย นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ มีหนี้สินมากและเคยยืมเงินตนหลายครั้งแต่ไม่เคยใช้คืน และตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ไม่ได้มาทำงานเลย เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ตนได้โทรศัพท์ไปสอบถามเรื่องที่ขาดงาน นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ บอกกับตนว่ามีหนี้สินมากโดยกู้เงินนอกระบบ เจ้าหนี้มาทวงหนี้ตลอดและกลัวว่าจะถูกทำร้าย และบอกว่าได้งานทำใหม่แล้วที่บริษัท.....

(๓) นางแก็ อายุยืน มารดาของนายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ให้การว่า บุตรชายของตนเคยบ่นให้ฟังว่ากลุ่มใจในปัญหาหนี้สินที่กู้เงินนอกระบบมา เจ้าหนี้ก็มาทวงหนี้และขู่จะทำร้ายเกือบทุกวัน และบอกว่าจะไปหางานใหม่ที่กรุงเทพฯ ตนฟังทราบมาตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ไม่ได้ไปทำงานที่โรงพยาบาล.....เลย โดยทราบจากคณะกรรมการที่มาสืบสวนในวันนี้ และเมื่อวาน นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ได้โทรศัพท์มาขอยืมเงินจากตน จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท

๓. พยานเอกสาร

(๑) สำเนาบัญชีลงชื่อปฏิบัติงานของนายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๗-พฤษภาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๕๐ แผ่น ซึ่งปรากฏว่าตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นมานายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ไม่ได้ลงชื่อปฏิบัติงานเลยแต่อย่างใด

(๒) บันทึกรายงานลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ ของนายบุญยืน อยู่นาน ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาล..... รายงานว่าตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นมา นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ไม่ได้ลงชื่อปฏิบัติงานและไม่มาปฏิบัติงาน

คณะกรรมการสืบสวนได้พิจารณาพยานหลักฐานและประชุมพิจารณาแล้วได้ข้อเท็จจริงและมีความเห็น ดังนี้

๑. ข้อเท็จจริงจากการสืบสวนรับฟังได้ว่า นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่งคนงาน โรงพยาบาล..... มีหน้าที่เดินหนังสือและทำความสะอาดทั่วไป นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นเวลาติดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่า ๑๕ วัน เหตุผลที่ละทิ้งหน้าที่ราชการดังกล่าวเนื่องจากมีปัญหาเรื่องหนี้สินส่วนตัวและหลบหนีเจ้าหนี้ที่มาทวงหนี้กลัวว่าจะถูกทำร้าย และได้ไปทำงานใหม่ที่บริษัท..... ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ (ถ้ากรณีทีกลับมาทำงาน ให้ระบุว่าได้กลับมาทำงานที่โรงพยาบาล...เมื่อวันที่..... ด้วย)

๒. ความเห็นและข้อเสนอ

คณะกรรมการสืบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของนาย.....

(๑. กรณีที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ให้เขียนว่า

นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเห็นสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาย..... ตามข้อ ๕๐ วรรคสองแห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ (แบบแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ให้ใช้แบบตาม ดว๑ ปรับข้อความให้สอดคล้อง กับข้อกฎหมายและระเบียบแบบคำสั่ง)

(๒.กรณีจะไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง โดยเห็นว่าเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง เพราะให้การและรับสารภาพ และได้กลับมาทำงานตามปกติและรอคำสั่งลงโทษ ในบันทึกคำให้การของนายบุญทิ้ง ทิ้งประจำ และของพยาน จะต้องบันทึกว่าได้กลับมาทำงานตั้งแต่เมื่อใด ..... และให้แนบหลักฐานการลงชื่อทำงานแนบสำนวนด้วย และข้อเท็จจริงที่สรุปตามข้อ ๑ นั้นต้องบอกว่า ได้กลับมาทำงานตั้งแต่วันที่เท่าใด จนถึงปัจจุบัน หากเป็นกรณีเช่นนี้

ให้เขียนว่า.....พฤติการณ์ของนายบุญทิ้ง ทิ้งประจำ ดังกล่าว กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและนาย....ได้ให้การรับสารภาพเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการสืบสวน พฤติการณ์ของนายบุญทิ้ง ทิ้งประจำตามที่ได้สืบสวนมานั้น เป็นการกระทำผิดอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามข้อ ๔๐ วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ และเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามข้อ ๕๓ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๖๕(๓) ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะลงโทษโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้ และเนื่องจากนาย..... ได้กลับมาปฏิบัติราชการเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และขณะนี้ก็ยังปฏิบัติงานอยู่ ดังนั้น จึงเห็นควรลงโทษไว้/ปลดนาย..... ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่มิคำสั่งลงโทษ เป็นต้นไป)

จึงขอเสนอสำนวนการสืบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) ..... ประธานกรรมการ

(ลงชื่อ) ..... กรรมการ

(ลงชื่อ) ..... กรรมการและเลขานุการ

ตัวอย่างคำสั่งลงโทษไล่/ปลด ออกจากราชการ.

คำสั่ง จังหวัด/กรม.....

ที่...../.....)

เรื่อง ลงโทษไล่/ปลด ออกจากราชการ

ด้วยนายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่งคนงาน สังกัดโรงพยาบาล ...ตำแหน่งเลขที่ ..... อัตราค่าจ้าง.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ให้ระบุนรายละเอียด เช่น..... นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำมีหน้าที่เดินหนังสือและทำความสะอาดทั่วไป นายบุญทึ่ง ทึ่งประจำ ไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่า ๑๕ วัน เหตุผลที่ละทิ้งหน้าที่ราชการดังกล่าวเนื่องจากมีปัญหาเรื่องหนี้สินส่วนตัวและหลบหนีเจ้าหนี้ที่มาทวงหนี้ กล่าวว่าจะถูกทำร้าย และได้ไปทำงานใหม่ที่บริษัท...ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และได้กลับมาปฏิบัติงานที่โรงพยาบาล.....ตั้งวันที่ .....จนถึงปัจจุบัน เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามข้อ ๔๐ วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ และ..... (กรณีที่ไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเห็นว่าเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งโดยให้การรับสารภาพ ให้ต่อด้วยข้อความว่า .....และเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามข้อ ๕๓ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๖๕(๓) ...ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ ซึ่งผู้บังคับขางจะลงว่าโทษโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้ กรณีที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและสอบสวนตามกฎ ก.พ.เสร็จแล้ว ให้ต่อด้วยข้อความว่า... และคณะกรรมการสอบสวน เห็นสมควรให้ลงโทษไล่/ปลด .ออกจากราชการ)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ ประกอบข้อ ๑๓ และ...(ข้อ ๕๒ กรณีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนฯ หรือข้อ ๕๓ กรณีความผิดปรากฏชัดแจ้งเพราะกลับมาและรับสารภาพ) แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ และคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ (กรณีของ สป. มีการมอบอำนาจให้ ผวจ.ปฏิบัติราชการแทนปลัดฯ ถ้ากรณีกรม..... มอบให้ รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน ให้ระบุคำสั่งกรม .....) จึงให้ลงโทษไล่/ปลด นาย.....ออกจากราชการ

อนึ่ง การอุทธรณ์คำสั่งนี้ให้อุทธรณ์ต่อ **อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข ภายใน ๓๐ วัน** นับแต่วันทราบคำสั่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๒๗.๖/ว ๕๐ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

(กรณีที่ม่กลับมาอีกเลย ให้ลงโทษไล่/ปลด ตั้งแต่วันที่ได้ละทิ้งฯ เป็นต้นไป แต่ถ้ากลับมาทำงานและรอรับทราบคำสั่งลงโทษ จะไล่หรือปลดออก ก็ได้ โดยสั่งให้มีผลตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป)

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)